

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΩΣ

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἐν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ὑπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀπορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται.

Πρὸς τὸν κ. Ι. Δαμνιδίην διηγήτορον

Ὅδός Ἰπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἔθρονον (Πῶς ὁ νεώτερος Ἑλληὴν θεωρεῖ τὸ κράτος). — Μακεδονία (στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τῆς ἐπαρχίας Ἐάνθης καὶ Καβάλλας). — Τὰ ἐν Κρήτῃ. — Αἱ ἐν Βιέννῃ δύο ἐλληνικαὶ κοινότητες. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμός. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 6 Ἰουλίου 1905.

Χρόνοι μακρότατοι δουλείας συνήθισαν τὸ ἐλληνικὸν εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι τὸ κράτος εἶναι ὁ ἐχθρὸς τοῦ ἀτόμου. Εἰς τὸν ἀποπληθύνοντα ὑπὸ τοῦ αἰμοχαροῦς Τούρκου Ἑλληνα δὲν ἀπέμεινεν ἄλλο ὅπλον ἀμύνης ἢ τὸ ψεῦδος, ἡ πανουργία, ἡ κρυφία ἀντίδρασις κατὰ παντὸς, ἡ ἐπέτασσε, κατὰ παντὸς, ἡ ἐξήκει τὸ ἀπαίσιον Δοβλέτ, εἰς τὴν συνειδήσει δ' αὐτοῦ ὁ νόμος τοῦ Τούρκου οὐκ ἔν ἄλλο ἢ τὸ ἡ μάστιξ τοῦ τυράννου, ἡ δικαιοσύνη ἐξαλειφθέντος ὡς ἄλυστος τὸν βαρυστάτων δεσμῶν του, ἡ φορολογία ὡς ἀραγὴ καὶ λήστευσις.

Τοιαύτη ἦτο ἡ ἀντίληψις τῶν ἐλευθερωθέντων Ἑλλήνων, ὅτε ἐδούλευον ὑπὸ τοῦς Τούρκους, τοιαύτη εἶναι καὶ τοιαύτη πρέπει νὰ εἶναι τῶν εἰσέτι ἀλυτρώτων ἀδελφῶν ἡμῶν μέχρις οὗ σημερινῇ ἡ πεπωμένη ὥρα, καθ' ἣν καὶ πάλιν ὁ δούλος συναισθανόμενος τὸ ὑπερτατον δίκαιόν του νὰ εἶναι ἐλευθερὸς διεκδικῇ ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν πεδιάδων τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀτιμαζομένης ὑπὸ ἐπονείδιστου ζυγοῦ πατρίδος του.

Ἀλλ' οἱ ἐλευθεροὶ Ἑλληνες ἀπέκτησαν ἰδίαν αὐτῶν κράτος; ἀλλ' οἱ ἀδελφοὶ Κρήτες εἶδον ἰδίαν αὐτῶν πολιτείαν. Καὶ ὅμως ἡ ἀντίληψις ἐκείνη ἐξακολουθεῖ εἰσέτι ὑφισταμένη ὡς τὸ μελανώτερον ἶχνος τῆς συγερωτάτης τῶν Τούρκων δουλείας. Τὸ κράτος ἐκλαμβάνεται εἰσέτι ὅχι μόνον ὑπὸ τοῦ ἀμαθούς γόλου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν τῶν αἰσθητῶν, καὶ τῶν ἐκπαίδευσις, ὡς ὁ κοινὸς ἐχθρὸς, ὅτι δὲ δύναται νὰ ὑφραπαθῇ ἐκ τῆς παρουσίας ἐκείνου, ὅτι δύναται νὰ σωθῇ ἀπὸ τῶν ταμείων αὐτοῦ, ἐκλαμβάνεται ὡς νόμιμον κέρδος τοῦ πολιτοῦ.

Ἡ κοινὴ συνείδησις περιεβαλε διὰ τῶν σχετικῶν νόμων τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας τὸν λαβρέμπορον μεγάλην βδελυγμίαν καὶ ἀποστροφήν· ἀλλ' ἡ συνείδησις αὐτὴ δὲν ἐξυψώθη μέχρι τοσοῦτου, ὥστε ἴσιν βδελυγμίαν νὰ συναισθανώμεθα καὶ πρὸς τὸν ἀγοράζοντα παρὰ τοῦ λαβρέμπορου τὸ ἄτιμον ἐμπόρευμα, ὑποκλινόμεθα δὲ πάντες πρὸ τῶν ἐπιτηδείων ἐκείνων, ὧν αἱ γυναῖκες σύρρουν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τὰς μακρὰς μεταξίνας ἐσθῆτας, ὧν τὸ νόμιμον τέλος δὲν ἐπληρώθη, εὐαρέστως δὲ καπινοῦμεν σιγάρα τῆς Ἀδύνας, ἴσως εὐαρεστότερον, ὅταν ὁ προσφέρων ἡμῖν καυχᾶται ἀσυστάτως, ὅτι ἀπέκτησεν αὐτὰ παρὰ λαβρέμπορου!

Ἀλλ' οἱ πολῖται οἱ οὗτοι σκεπτόμενοι ἄγουσιν ἑαυτοὺς καὶ τὰ τέκνα των εἰς τὴν αὐτοκτονίαν, εἰς τὴν αὐτοκτονίαν τὴν μεγάλην, τὴν φονεύσαν καὶ παραδίδουσαν εἰς τὴν αὐτὴν δολοκλήρον ἔθνος.

Καὶ οὕτω μὲν σκέπτεται ὁ χυδαῖος ἐκεῖνος ὄχλος τῶν κοινωνιῶν, ἄν τε μεταξωτὰ φρονεῖ, ἄν τε μὴ, ἄν τε ἀφανὴς διατελῇ, ἄν τε ἐπιφανὴς ἀξιοῖ εἶναι ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἀλλ' ἀνάλογα φρονοῦσι καὶ τῶν πολιτευομένων οἱ προχείροι ἀνερχόμενοι ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὅπως ζητήσωσι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ψηφοφόρων αὐτῶν ἀπὸ τῆς φορολογίας, διότι νῆρος τι ἀπειλοῦν βροχὴν ἐφάνη ἐν τῷ ἀκρῷ τοῦ ὀρίζοντος διευθυνόμενον πρὸς τὴν ἐπαρχίαν τὴν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς των ὑπὸ τύπον ἀναίτου, ὅπερ πρῶτοι αὐτοὶ γινώσκουσιν, ὅτι οὐδέποτε θὰ ἀποδοθῇ οἱ διανομὴν κτημάτων τοῦ ὀμμοῦ ἀπαιτοῦντες ἄνευ ἀναλλαγμάτων.

Ἀλλ' ὑπεράνω τῆς βαθμίδος ταύτης τῆς κλίμακος τῆς πολιτικῆς παρ' ἡμῖν διαφθορᾶς ἵσταται ἡ ἄλλη, ἡ πολὺ ἐπικινδυνότερα τάξις, ἡτις ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς παραφυλακῆς τῶν θεσμῶν ἐκτρίβει πᾶν σέβας καὶ πᾶν κύρος αὐτῶν τῶν θεσμῶν, ὧν κηρύσσεται πρόμαχος, ἐξετελεῖται πᾶσαν ἀρχὴν καὶ ἐξαρθρῶναι τὴν πολιτικὴν μηχανήν, ἥς μάτην προσπαθεῖ νὰ ἀποφύγῃ τοὺς τριγμούς, ὅταν αὐτὴ καταλαμβάνῃ τὴν ἀρχήν.

Τὸ πᾶν νοσεῖ διὰ τούτους, ὅταν αὐτοὶ εὐρισκῶνται ἐκτός τῆς ἀρχῆς. Τὸ πᾶν πρέπει νὰ ἀνατραπῇ καὶ αὐτὸ ἔτι ὅπερ ἐδημιούργησαν αὐτοὶ οὗτοι, ἂν τὰ καθεστῶτα φρόντισιν αὐτοῖς τὸν πρὸς τὴν ἀρχὴν δρόμον.

Αἱ παραδοεῖς τῆς τάξεως ταύτης τῶν πολιτευομένων, καίπερ δὲν εἶναι ἐντελὲς ἄσχετοι πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν διάβασιν τῶν Τούρκων, ἀνέρχονται εἰς πολὺ μακρυνότερον χρόνον, εἰς τὴν βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν. Τότε συντάγματός μὴ ὑπάρχοντος, ὅπως στρατεύονται ὑπὲρ αὐτοῦ οἱ φιλόπρωτοι, κατερίπτοντο οἱ θρόνοι οἱ αὐτοκρατορικοί. Καὶ ἐσύροντο τὰ πλήθη τὰ αἰεὶ εὐπαθέτα ἐπιπλεονάζοντα τῶν μνηστῆρων τοῦ θρόνου κατὰ τῆς νομίμου ἀρχῆς καὶ ἀνεστατοῦτο ἡ αὐτοκρατορία καὶ ἐξηγυλοῦντο αἱ δυνάμεις αὐτῆς ἐν ἀδιακρίπτῳ ἀδελφοφόνῳ πάλῃ, μέχρις οὗ οἱ Σελζουκίδαι ἀπ' Ἀνατολῶν, οἱ Νορμαννοὶ καὶ οἱ σταυροφόροι ἀπὸ Δύσεως ἀνεσκαψαν ἀθραπέτως τὰ θεμέλια τοῦ γιγαντιαίου ἐκείνου ἰσοδομήματος, ὅπερ καλεῖται ἐλληνικὴ αὐτοκρατορία καὶ δι' οὗ ἄνευ τῆς ἐπονείδιστου ταύτης φιλοπρωτίας θὰ ἤδυνάτο τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος νὰ ἀποδείξῃ ἐνῶπιον τοῦ κόσμου πρὸς τῆς φυλετικῆς καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀθανασία.

Τίς δὲν βλέπει ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἐν Κρήτῃ φιλάρχων τὰς μικρογραφίας τῶν Βάρδα Σκληροῦ καὶ Βάρδα Φωκῆ, ἵνα τοὺς ἐπιφανεστάτους καὶ διασημοτάτους τῶν στασιαστῶν ὀνομάσωμεν; Τίς δὲν διαγινώσκει εἰς τοὺς φρουροὺς τοῦ συνταγματικοῦ ἐν Ἑλλάδι πολιτεύματος τὸ παλαιὸν βυζαντινὸν νόσημα τῆς συγχνῆς τῶν καθεστῶτων ἀνατροπῆς πρὸς σωτηρίαν τῶν κινδυνεύοντων θεσμῶν εἴτε πολιτικῶν εἴτε θρησκευτικῶν, οἵτινες ἐθάπτοντο καὶ ἐξημερύνοντο κατ' οὐσίαν ἀκριβῶς ὑπὸ τῶν ὑποστηρικτῶν τῶν αὐτοκλήτων;

Ἐσημειώσαμεν ἀκροβιγῶς τὸ ἀποσυνθετικὸν τοῦτο φαινόμενον τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας ὡς ἀναπότρεπτον αἰτιατὸν τῶν ιστορικῶν νόμων, ὡς ἀποτέλεσμα ἀτελοῦς παιδείσεως καὶ χειραγωγήσεως τοῦ πολιτοῦ, ἵνα ἐξάρωμεν ἐν προσεχέῃ ἄρθρῳ ἄλλα γνωρίσματα τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς, εὐγενέστατα ταῦτα, δι' ὧν νικᾷ καὶ θὴ νικῆσθαι ἐν τῷ φυλετικῷ ἀγῶνι τὸ ἡμέτερον ἔθνος.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν σχολείων καὶ μαθητῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ἐπαρχίας

(Ἰδιὰ καὶ προηγούμενον φύλλον)

Παρατάσσοντες ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ τὰ κατὰ τοὺς συνοικισμοὺς τοὺς ἀνήκοντας διοικητικῶς εἰς τὸν θρησκευτικὸν νομὸν τῆς Ἀδριανουπόλεως, ἀπογομένου δ' ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἐάνθης, μεταβαίνομεν νῦν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν πόλεων καὶ χωρίων τῆς αὐτῆς μητροπόλεως, ὅσα περιλαμβάνονται ἐν τῷ νομῷ Θεσσαλονίκης.

Πρῶτος τῶν τοιούτων συνοικισμῶν εἶναι τὸ **Σαρόν Σαμαπάν**, περιλαμβάνον μόνον 100 Ἑλλήνας, τοῦ μεγάλου μέρους τῆς κωμοπόλεως ταύτης δυτικῆς τουρκικῆς. Εἶναι πρωτεύουσα δήμου (καζᾶ). Ἐξ οὗ καὶ ὁ ὅλος δήμος **Σαρόν Σαμαπάν** καλεῖται. Ἡ ἐλληνικὴ ὀλιγόριθμος αὕτη κοινότης διατρεῖ ἐκκλησίαν μίαν μεθ' ἑνὸς ἱερέως καὶ δημοτικὸν σχολεῖον, εἰς δ' ἐφέτος ἐφοίτησαν 13 παιδιὰ ἀμφοτέρων, ὑποθέτομεν, τῶν φύλων.

Καγιά Μπουνάρ. Ολίγοι εἶναι καὶ ἐν-

ταῦθα οἱ Ἑλληνες συμποσούμενοι εἰς 125 ἀνθρώπους. Διατρεῖται οὐκ ἔτι ἐκκλησίαν μεθ' ἑνὸς ἱερέως καὶ κοινὸν δημοτικὸν σχολεῖον, εἰς δ' ἐφοίτησαν ἐφέτος 15 παιδιὰ.

Καβάλλα. Ἡ γνωστὴ παλαιὰ ἐλληνικὴ πόλις τοῦ θρακικοῦ πελάγους, ὁ πρωτεύων λιμὴν, ὁ πόρος, ἔξ οὗ ἡ Τουρκία ἐξάγει τὸ πολυτιμότερον τῶν γεωργικῶν προϊόντων αὐτῆς, τὸν ὀνισματὸν καπνὸν τῆς Ἐάνθης. Διοικητικῶς ἡ Καβάλλα ὑπάγεται εἰς τὴν διοίκειν Δράμας, χρησιμεύει δὲ ὡς μὴ τῶν ἐδρῶν τοῦ Μητροπολίτου Ἐάνθης ἐκ περιτροπῆς διατρίβοντος ὅτε μὲν ἐν Ἐάνθῃ, ὅτε δὲ ἐν Καβάλλᾳ.

Ἡ Καβάλλα εἶναι μία τῶν νεωτάτων πόλεων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ὁφείλουσα τὴν γέννησιν τῆς, ἂν μὴ πλανώμεθα, εἰς τὴν κατὰ τὰ μέρη ταῦτα πρόσδον τῆς καλλιέργειας τοῦ καπνοῦ καὶ σπερμαθῆσαι πρὸ πάντων κατὰ τὴν ἀρτί λήξαν ἐκκτονταετηρίδα. Ἐντεῦθεν καὶ τὸ νεανικὸν αὐτῆς σπρίγος, μεθ' οὗ καλλιέργει τὰς ἐλληνικὰς αὐτῆς ἐξείς ἀνυψώσεως εἰς θέσιν ἀληθινῆς ἀκροπόλεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ, καθ' ἣς συνετρίβησαν δλαὶ τῶν Βουλγάρων αἱ ὑπουλαὶ προσπάθειαι, ὅπως μολύνωσι διὰ τῆς παρουσίας των καὶ τὴν Καβάλλαν. Ἡ πατριωτικὴ εὐθιξία τῶν κατ' οἶκον τῆς Καβάλλας ἐφθασε μέχρι τοσοῦτου, ὥστε μόνον οὐκ εἰς σάτιν προέβησαν πρὸ ὀλίγου χρόνου, ὅτε αἰφνιδίως ἐμοθον, ὅτι ὁ ἐν Σέρρες προξενικός πρέσβυς τῆς Βουλγαρίας ἐπεσκέψθη τὴν πόλιν των. Κακὴν κακὴς ἐξεδίδωσαν αὐτόν.

Οἱ κάτοικοι τῆς Καβάλλας εἶναι φιλόνομοι, ἐργατικοὶ, φιλήσυχροι, οὐδέμιν οὐδέποτε δόντες ἀφορμὴν εἰς τὰς αὐτοκρατορικὰς ἀρχάς. Διότι εἶναι νομοταγέστατοι.

Εἰς 1250 οἰκονομίας ἡ ψυχὰς 6250 ἀριθμοῦνται οἱ Ἑλληνες κάτοικοι τῆς Καβάλλας, διπλασιαζόμενοι σχεδὸν κατὰ τὸ ἥμισυ, ὅτε γίνεται ἡ κατεργασία καὶ οὐσκυὴ τοῦ καπνοῦ καὶ συρρέει πάντοθεν ἐκ Θράκης τε καὶ Μακεδονίας ἐργατικὸς κόσμος. Τμητικὸν δὲ τὸς ἐκ τῶν ἐξακισχιλίων τούτων ἐργατῶν τῶν κατὰ τὸ θέρος προσερχομένων οὐδὲ εἰς εἶναι Βούλγαρος.

Ἡ Καβάλλα ἔχει τρεῖς ἐκκλησίας, ἐν αἷς λειτουργοῦν ἐπὶ τὰς ἱερεῖς.

Ἀνθρωπότης εἶναι τῶν σχολείων τῆς Καβάλλας, ἡ κατὰστασις τιμῶσα τῇ τε φιλομουσίᾳ καὶ τὴν φιλογένειαν τῶν κατοίκων αὐτῆς, τιμῶσα πρὸ πάντων τὴν πατρικὴν φροντίδα, ἣν ὀφείλει ἐν γένει ἡ ἐλληνικὴ παιδεία ἐν τῇ περιφερείᾳ Καβάλλας καὶ Ἐάνθης εἰς τὸν διατρεπὴ ποιμένα αὐτῆς Σεβασμιώτατον κ. Ἰωακείμ. Αὐτὸς πρῶτος δίδει τὸ παράδειγμα τῶν θυσιῶν καὶ αὐτὸς γινώσκει νὰ κεντρίξῃ τὴν εὐαίσθητον χορδὴν τῆς ἐλληνικῆς φιλοπατρίας τῶν δυναμένων ἐκ τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ ποιμνίου εἰς τὴν ἀνέγερσιν σχολείων, εἰς τὴν ἱδρύσασθαι, ὅπου ὑπάρχουσιν, εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτῶν, ὅπου ὑπάρχουσιν.

Ἰδοὺ δὲ τὰ σχολεῖα τῆς Καβάλλας:

α') Ἡμεγμονάσιον μετὰ ἐννέα καθηγητῶν, εἰς δ' ἐφέτος ἐφοίτησαν μαθηταὶ 396.

β') Περναγωγεῖον ἱστικόν, ἐν ᾧ ἐδίδαξαν 6 διδασκάλους 228 κορσάκι.

γ') Δύο νηπιαγωγεῖα, εἰς ὧν τὸ μὲν ἐν ἐφοίτησαν 136, εἰς δὲ τὸ ἕτερον 28 νήπια, ἀνὰ μίαν διδασκάλισσαν ἔχοντα ἑκάτερον καὶ

δ') Δημοτικὸν σχολεῖον ἀρρένων μεθ' ἑνὸς διδασκάλου, εἰς δ' ἐφοίτησαν 35 μαθηταὶ. Τοῦτ' ἐστὶν ἡ μαθητιώσα νεολαία τῆς Καβάλλας ἀνέρχεται εἰς 823, δέκα δὲ καὶ ὀκτὼ εἶναι οἱ διδασκόντες αὐτὴν διδασκάλοι.

Μεσωρόπη. Κωμόπολις ἐλληνικὴ ἀριθμοῦσα κατοίκους 1200. Διατρεῖ δύο ἐκκλησίας μετὰ πρῶτον ἱερέων, σχολεῖα δὲ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἡ τῶν ἀρρένων σχολὴ εἶναι ἐξάκτατος ἀπὸ τῆς σχολῆς μετὰ τριῶν διδασκάλων, εἰς ἣν ἐφοίτησαν ἐφέτος 105 μαθηταί, ἐν δὲ τῷ Περναγωγεῖῳ μίᾳ διδασκάλισσᾳ ἐδίδαξαν 60 μαθητρίαι.

Ποδογύρανη. Ἑλληνικώτατον καὶ τὸ χωρίον τοῦτο οἰκούμενον ὑπὸ 800 ἀνθρώπων. ἔχει μίαν ἐκκλησίαν μετὰ δύο ἱερέων. Συντρεῖ δὲ καὶ τὸν ἀρρένων δημοτικὴν σχολὴν μεθ' ἑνὸς διδασκάλου καὶ Περναγωγεῖον μετὰ μίας διδασκάλισσας. Εἰς ἐκείνην ἐφοίτησαν ἐφέτος 43 μαθηταί, εἰς τοῦτο 26 μαθητρίαι.

Καργιανή. 510 εἶναι οἱ κάτοικοι τοῦ ἐλληνικοῦ τούτου χωρίου λειτουργοῦμενοι παρὰ ταῦτα εἰς δύο ἐκκλησίας ὑπὸ δύο ἱερέων. Δὲν ἐννοούμεν τὴν πολυτέλειαν ταύτην, ὅσον ἀρίστα ἐννοοῦμεν καὶ ἐπαινοῦμεν τὴν φιλομουσίαν τῶν κατοίκων διατρεῖ τῶν κατὰ τὴν ἀρρένων δημοτικὴν σχολὴν καὶ Περναγωγεῖον, εἰς δ' ἐφοίτησαν ἐφέτος 32 μὲν ἀρρένες, 29 δὲ θήλειαι.

Μπόι-πλάκνη. Ὀλιγόριθμος ἐλληνικὸς ἀγροτικὸς συνοικισμὸς περιλαμβάνων μόνον 75 κατοίκους. Ἐν τούτοις μίαν ἐκκλησίαν μεθ' ἑνὸς ἱερέως καὶ γραμματεῖον, εἰς δ' ἐφοίτησαν 17 παιδιὰ.

Σίδρογος. Ἐνὶ ὀλιγοπληθέστερος εἶναι ὁ ἐλληνικὸς συνοικισμὸς οὗτος ἀριθμῶν μόνον 70 κατοίκους, ἔχοντας ἐκκλησίαν μεθ' ἑνὸς ἱερέως, ἀλλὰ στερούμενος σχολείου.

Πουθλινοῦς 175 κατοίκους ἀριθμεῖ ὁ ἀγροτικὸς οὗτος ἐλληνικὸς συνοικισμὸς. ἔχει ἐκκλησίαν μεθ' ἑνὸς ἱερέως καὶ γραμματεῖον μεθ' ἑνὸς διδασκάλου, εἰς δ' ἐφοίτησαν ἐφέτος 14 παιδιὰ.

Οὗτος εἶναι καὶ ὁ τελευταῖος συνοικισμὸς τῆς Μητροπόλεως Ἐάνθης.

Κατὰ ταῦτα τὸ δλον τῶν ἐλληνικῶν οἰκονομειῶν αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 4179 ἡ ψυχὰς 20,895, τὸ δλον δὲ τῶν βουλγαρικῶν εἰς 3440 ἡ ψυχὰς 17,200. Ἄν ὑπὸ τούτων ἀφαιρέσωμεν 436 οἰκονομείας (κατοίκους 2180) ἐμμενοῦσας εἰς τὴν ἐλληνικὴν ὁρθοδοξίαν καὶ προσθέσωμεν αὐτὰς εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἔχομεν Ἑλληνας μὲν 23075, Βουλγάρους δὲ 15,020. Ὅπως δῆποτε δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι οὗτοι συναριθμοῦνται περὶ τὰς μεσημβρινὰς κλιτύς τῆς Ροδόπης; ἐπ' αὐτῶν τῶν τουρκοβουλγαρικῶν συνόρων, δέκα καὶ ὀκτὼ ὅλας ὥρας μακρὰν τῆς Ἐάνθης, ἐν ᾧ οἱ ἡμέτεροι πυκνώνουσι τοὺς ἐλληνικωτάτους; πληθυσμοὺς τῶν μακεδονικῶν Σερρών καὶ Δράμας καὶ τῆς θρακικῆς Ἐάνθης. Ἰδοὺ διὰ τὴν ἐξήραμεν τὴν γεωγραφικὴν σπουδαιότητα, ἣν κέκτηται ἡ μητρόπολις Ἐάνθης. Τὸ δλον τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν τῆς περιφερείας ταύτης ἀνέρχεται εἰς 2677, τῶν δὲ διδασκάλων εἰς 61.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤῃ

Ὁ ἀπὸ τῶν συνήθως τὰς γνώμας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς Γαλλίας παριστάς Χρόνος ἐγραψεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 30/13 Ἰουλίου τὸ ἐπόμενον περὶ τοῦ κρητικοῦ ζητήματος ἄρθρον, ὅπερ καταχωρίζομεν ὡς ἔχει κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ν. Ἀστεως.

Αἱ προσπάθειαι τῆς Κοτῆς Δυνάμεις διδάσκονται κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτήν, ἐκ πείρας, ὅτι ἡ ἀδρανεῖα καὶ ἡ ἀμεριμνήσια δὲν ἀποτελοῦν πανάκειαν καὶ δι' ἐπιμέλειαν τῶν νήσων τὰ ζητήματα, περιπλέκει αὐτά. Ἀπὸ μὲν καταγγέλλομεν τὸ κρίσιμον τῶν κρητικῶν πραγμάτων. Ἡ θῆσις αὐτῶν εἶναι γνωστὴ καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας. Οἱ Κρήτες εἶπον ἑκατοντάκις, εἶπον χιλιάκις τί θέλουν. Οἱ ἔθνη αὐτῶν πόθοι εἶναι θαυμαστῆς ἐνότητος. Αἱ εὐχὰς των εἶναι ἀμετάβλητοι. Ἐν τούτοις ἡ Ἐνότης κωφεύει πρὸς αὐτάς. Δὲν θέλει νὰ κἀμῃ τίποτε. Δὲν θὰ κἀμῃ τίποτε. Ἀδρανεῖ, ἀδικοφρεῖ, τυφλώττει.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, συναισθανόμενοι πρᾶγματὰ εἶναι μετ' ἰδιαζούσης οὐότητος. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀδύνατον ν' ἀποκρούσωμεν. δι' ἣν ἀνάγκη, εἰς ἣν ἐκτινέται Γάλλοι στρατιῶται καὶ Γάλλοι ναῦται, ὅπως πυροβολοῦν κατ' ἀνθρώπων, ζητούντων ἀπλῶς νὰ μείνουν πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις των καὶ ἐπιδιώκοντων ἐλευθερίαν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἐδῶκε τὸ δικαίωμα νὰ ἐλπίζον, μᾶς φαίνεται ἡ θλιβερότερα τῶν παραδοξολογιῶν. Βεβαίως, ἅμα ἐπισκοποῦν τι συμβαίνει, διαφενδεύει ἡ σοβαρότης αὐτοῦ. Καὶ προχθὲς ἔκομη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Πλατανῆ, ὁ τηλεγράφος μᾶς ἀγγέλλει, ὅτι τὸ ρωσικὸν ἀποσπασμα (ὑποστηρίζομεν ὑπὸ γαλλικοῦ τορπιλοβάλου), δὲν ἐβόλε παρὰ μίαν μόνον βολὴν καὶ ὅτι ἡ βόλις αὐτὴ δὲν ἐφόρυσεν παρὰ μίαν μόνον γυναῖκα. Ἀλλ' οἱ συγκολλησμοὶ αὐτοὶ δὲν μᾶς ικανοποιοῦν. Καὶ ἐν τῷ θάνατος αὐτῆς εἶναι ὁ μόνος, τὸν ὁποῖον προέβλεπε νὰ θρηνηθῇ, εἶναι καὶ πάλιν λίαν δυσφόρητος διὰ τὴν τιμὴν τῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὴν ἐκφορὴν τοῦ Ἀνατῶ, ἀελαβον τὴν Κρήτην ὡς παρακαταθήκην.

Δύο διακεκριμένα στοιχεία ἐνυπάρχουν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν τὰς διδικασίαις, στοιχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα τεχνικῶς ἀποδίδεται ἡ αὐτὴ σημάσις. Τὸ πρῶτον, τὸ ὅποσον ὁ παριστάς τῶν ἀνακτοπολιτικῶν ζητῶν νὰ συγκεκλύσῃ, εἶναι ἡ ἔμμονος καὶ ἐσκεμμένη θέλησις, ἀδόμοκτος καὶ ἀνένδοτος πόθος τῶν Κρητῶν νὰ ποτελέσων ἐν καὶ μόνον ἔθνος μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Κρήτη, ἔγραψε τὸ 1867 ὁ πρίγκιψ Γορτσάκωφ, ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐνώσεως, χρονολογούμενα ἀπὸ τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἀνεξαρτησίας. Ἡ Εὐρώπη παρεγγύρισε τὰ δικαιώματα ταῦτα... Ἡ παρεγγύρισις αὕτη ἐπιμένει.

Τὸ δεύτερον στοιχεῖον, ἀπὸ τὸν πρόσφατον καὶ ὅχι τόσον σημαντικόν, εἶναι ἡ διαφάραγμα, τὴν ὁποῖαν ἐγέννησαν αἱ μεθόδοι τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου καὶ τῶν συμβούλων του, ἰδιαίτερως τοῦ κ. Παπαδία-

Ο ΕΣΧΑΤΟΣ ψηφισθείς νόμος περί ἀνυπο-
κτων κληρονόμων ἔχει τίσσορα ἄρθρα, ἅμνα ἀντι-

Εκ τοῦ τυπογραφείου Μ. Δ. Σακελλαρίου.